

PORANNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano i o godzinie 2 po południu („Gazeta Wieczorna“)

Ceny prenumeraty: Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania gazety 2 korony. Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca się 69 halerczy.	Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii: miesięcznie . . . 2 K 50 h. z dwukrotną . . . 3 K — h. kwartalnie . . . 7 „ 50 „ wysyłką . . . 8 „ — „ rocznie . . . 30 „ — „ pocztową . . . 36 „ — „ W Niemczech miesięcznie 4 K — h. W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — „	Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednoszpaltowy petitowy lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz petitowy lub jego miejsce 80 hal. Po kronice wiersz 2 kor. Nekrologia za wiersz petitowy 60 hal. — Drobnie ogłoszenie po 6 hal. za wyraz, wyrazy tłustymi czcionkami liczą się podwójnie. — Numer pojedynczy we Lwowie 4 hal., na prowincyi 6 hal.
---	--	---

Nr. 373.

375

Lwów, niedziela 12. listopada 1911.

Rok 1.

Ucieczka Siczyńskiego z więzienia.

Źiobowe wieści z placu boju w Afryce. — Rzezie w Chinach.

Ucieczka Siczyńskiego.

Tajemnica poczyna się wyjaśniać.

(Od naszego korespondenta).

Stanisławów, 11. listopada.

Jak już doniosłem telefonicznie, dochodzenia, prowadzone energicznie przez prokuratorów, wykazały, że ucieczka Siczyńskiego nastąpiła nie późną nocą, ale między godz. 9. a 10. wieczorem, Siczyński miał więc do dyspozycyi całą noc na ukrycie się i zatarcie za sobą śladów. Według zeznań aresztowanego dozorca Nudy, który przyznał się już do winy, ucieczka musiała nastąpić dlatego przed godziną 10-tą, ponieważ o tej porze obejmował straż przy głównej bramie dozorca Kotiuszko, który w zmlowie nie był i nie dałby się być przekupić.

Na ucieczkę rzuciły też trochę światła zeznania współwięźnia Siczyńskiego, niejakiego Wasyla Chomina, odsiadującego karę 20-letniego więzienia za morderstwo. Ow Chomin zeznał, że Siczyński w dniu krytycznym, t. j. w czwartek wieczorem wrócił, jak zwykle ze stolarni, przyniósłszy stamtąd butelkę wina. Winem tem poczęstował Chomina, a sam położył się na łóżko i jakiś czas czytał. Około godziny 9-tej wszedł jeden z dozorców do celi i wyprowadził Siczyńskiego, jak Chomin przypuszczał, do kancelaryi. Nie pamięta dokładnie szczegółów, bo był oszołomiony winem, słyszał tylko przez sen słowa dozorca: „borsze, borsze!“ (prędzej, prędzej).

Dalsze szczegóły ucieczki.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Stanisławów, odz. 6 wieczorem.

Dotąd aresztowano czterech dozorców, a mianowicie: Nudę, Cieślukowa, Malarza i Sawycza. Prowizoryczny dozorca, który wraz z Cieślukowem pełnił straż na II piętrze, nazywa się Żubryn i jest dotąd na wolnej stopie.

Wczoraj w nocy rozeszła się po mieście pogłoska o buncie dozorców w więzieniach, którzy mieli gremialnie wypowiedzieć służbę, jako protest przeciw aresztowaniu ich kolegów. Mówiono nawet, że w ich miejsce sprowadzono już oddział wojska. Była to plotka, jak „wsiące innych, krążących od onegdaj

po całym mieście. Dozorcy, jak mię poinformowano, nie mieli najmniejszego powodu do solidarnych remonstracyi, ponieważ śledztwo prowadzone było wprawdzie ściśle, ale aresztowania przeprowadzono bardzo oględnie i aresztowano tylko tych, co do których istniało bardzo silne podejrzenie. Co prawda, z początku istniał zamiar aresztowania wszystkich dozorców, przypuszczano bowiem, że są członkami zmowy, jednak dalsze śledztwo wykryło winę tylko niektórych dozorców, których aresztowano.

Starszy zarządca więzienia, p. Kalous, jest przedmiotem niesłusznych ataków pism, postępował bowiem tak wobec dozorców, jak i więźniów, surowo, ale ściśle według przepisów. Nieprawdą jest też, jakoby cała służba więzienna była ruska; było jej tylko 60 proc., reszta to Polacy.

O owem winie, którem Siczyński upoił Chomina, dowiaduję się jeszcze następujących szczegółów:

Nuda dostarczył był Siczyńskiemu butelki ciężkiego wina, którą Siczyński zaniósł do celi. Ponieważ trudno przypuścić, by winem, choćby bardzo ciężkiem, Chomin mógł się być upić w ciągu krótkiego czasu aż do nieprzytomności, zachodzi podejrzenie, że Siczyński dodał doń jakiegoś narkotyku. Dlatego też butelkę, którą znaleziono w celi, oddano do zbadania chemiczemu sądowemu.

Tajemniczy towarzysze.

Godz. 12 w nocy.

Śledztwo prowadzone energicznie przez st. prokuratora Hintzego, prokuratora Czernego i radcę Denknera, ustaliło obecnie sensacyjny szczegół:

Oto w parku Elżbiety, położonym naprzeciwko zakładu karnego, oczekiwali na Siczyńskiego późnym wieczorem dwaj mężczyźni z podniesionymi kołnierzami zarzutek i w naciśniętych na czoło kapeluszach. Jeden z nich miał nosić cwikier. Dozorca, który od brał od Nudy Siczyńskiego i prowadził go przez ostatnią bramę aż do alei parkowej, mężczyźni tych zobaczyć nie mógł, bo szerokie krysy kapeluszy zasłaniały im twarze, a w pobliżu nie było latarni.

Gdy Siczyński się do nich zbliżył, uściskali go, a jeden z nich rzekł: „Skińczyła się wże twoja nużda“, poczem wszyscy trzej oddalili się szwtko w głąb alei parkowej, która

z ul. Lipowej prowadzi obok parku Elżbiety do prywatnego parku br. Romaszkana.

Stwierdzono, że w ul. Lipowej nie było żadnej drożki ani też samochodu w krytycznym czasie. Prawdopodobnie Siczyński z towarzyszami przedostał się potem na równoległą do Lipowej ulicę Kaźmierzowską, gdzie już czekać musiały konie. Z ulicy Kaźmierzowskiej prowadzą drogi do Łyśca, Bohorodczan, Nadwórny etc., co dało podstawę do przypuszczeń, że Siczyński umknął na Węgry.

Niedyskrecya.

St. prokurator Hintze jest bardzo oburzony tem, że jeden z funkcjonaryuszów, biorących udział w śledztwie, zawiódł pokładane w nim zaufanie i wyjawiał osobom trzecim szczegóły śledztwa, odnoszące się do skonfiskowanej u Nudy korespondencyi. Osoby owe skorzystały naturalnie z tej niedyskrecyi i stąd niektóre pisma lwowskie miały treść listów, wymienionych między Siczyńskim i Nudą. Korespondent nasz był również wtajemniczony w tę sprawę, przosono go jednak, by ze względu na tajemnicę toczącego się śledztwa listów nie ogłaszał, mogłoby to bowiem utrudnić pościg za osobami, wmieszanymi w tę aferę, a podejrzanymi o dopomożenie Siczyńskiemu z zewnątrz w ucieczce.

Naręczona Siczyńskiego.

Aresztowana w Kałuszu manipulantka jednej z tamtejszych kas ruskich, p. Hanka Polikówna (nie Jurkiewiczówna, jak mylnie podano), została wypuszczona na wolność. Aresztowanie jej nastąpiło na tej podstawie, że jeden z agentów wysłedził, iż w dzień przed ucieczką jakaś kobieta miała konferować w ulicy Lipowej z dozorcą więziennym. Ponieważ na liście osób, które miały pozwolenie widywania się z Siczyńskim, była p. Polikówna, przeto przeciwko niej skierowano podejrzenie. Śledztwo nie wykazało nic obciążającego, wypuszczono ją zatem na wolność. Polikówna jest naręczoną Siczyńskiego, zaręczyli się po oficjalnem ogłoszeniu wyroku śmierci na Siczyńskiego. — Siczyński, udając się do Stanisławowa, polecił ją opiece swego przyjaciela Ceglińskiego.

Poszukiwania.

Komisya śledcza przesłuchuje wszystkich zandarmów z powiatów stanisławowskiego i nadwórniańskiego, którzy patrolowali kryty-

cznej nocy, czy też nie dostrzegli czegoś podejrzanego.

Istnieje podobno zamiar przeszukania wszystkich klasztorów i plebanii we wschodniej Galicyi.

Aresztowanie Ceglińskiego?

W chwili, gdy to telefonuję, nadeszła do Stanisławowa z Czerniowiec wiadomość drogą prywatną, że aresztowano tam przyjaciela Siczynskiego, Ceglińskiego, podejrzanego o danie pomocy zbiegowi. Pogłoski w tej chwili sprawdzić nie można, zdaje się, że jest to jedna z wielu fruujących po Stanisławowie kaczek.

Skonfiskowana korespondencja.

Według relacji jednego z pism lwowskich (czego nie podaliśmy ze względu na tajemnicę śledztwa) na jednej ze skonfiskowanych u Nudy kartek tak Nuda pisał do Siczynskiego: „Daj mi pan adres tego pana ze Lwowa, co mi pożyczyl 500 kor. Muszę się widzieć z nim koniecznie, bo sprawa bardzo pilna. Czy pan zaczeka na raty? Proszę odpowiedzieć na tej samej kartce i oddać znajomemu”.

W odpowiedzi na tę kartkę Siczynski pisał: „Na ratę zaczekam. Pan ten przyjdzie do pana, a potem przyjedzie ze Lwowa, a podpisze się brat. Będzie czekał na pana — na ostatniej ławeczce przy ul. Lipowej.”

Znaleziono też ostatni list „pożegnalny” Siczynskiego do Nudy: „Panie Nuda — pisze Siczynski — ja się już pana nie boję więcej; Nuda pamięta o tym panu, co przyjedzie ze Lwowa, a może i pan przyjedzie ze Lwowa”.

Sprawy wewnętrzne.

„Wczoraj” polityczne.

Wiedeń. (Tel. wł.) Cesarz wczoraj o 9 rano przyjął hr. Stürgkha na godzinnej audyencji, na której premier zdał sprawę z położenia politycznego.

Popołudniu odbyła się rada ministrów, na której omawiano sytuację w parlamencie, specjalnie zaś stanowisko rządu wobec przedłożenia wojskowych i wniosków drożynianych.

W ciągu dnia konferował też hr. Stürgkh z ks. Thunem w sprawie ugody czesko-niemieckiej.

Afera Hummer-Malik-Iro.

Wiedeń. (TBK.) Poseł Hummer wyzwał na pojedynek posła Iro, ponieważ według twierdzenia posła Malika, od którego nie może żądać satysfakcji, poseł Iro jest sprawcą doniesienia do „Alldeutsche Corr.”.

Mianowania.

Wiedeń. (TBK.) „W. Ztg.” ogłasza: Cesarz nadał pryw. doc. uniwersytetu dr. Janowi Śleszyńskiemu tytuł i charakter zwyczajnego profesora uniwersytetu.

Kierownik ministerstwa rolnictwa zamianował kom. leśn. I. kl. Romualda Dziewolskiego starszym kom. leśn. I. kl.

Sprawy zagraniczne.

Wojna włosko-turecka.

Hiobowe wieści

Konstantynopol. (Tel. wł.) Ministerstwo wojny ogłasza urzędowy telegram komendanta tureckiego w Trypolisie, który donosi, że Włosi stracili w walce dnia 6. b. m. 200 żołnierzy. Cały batalion 83 pp., który dopiero dzień przedtem przybył z Mediolanu, został prawie doszczętnie zniesiony. 85 Włochów wzięto w niewolę. Nadto oficjalna „Agence ottomane” donosi, że dziewiąty pułk Bersaglierów prawie w pień wy-

Kulo Dum-dum?

Rzym. (Ag. Stefaniego). Podczas wizytacji szpitalu stwierdził lekarz jeneralnego sztabu, że stan rannych jest poważny, ponieważ rany ich pochodzą od zdeformowanych kul, których używanie sprzeciwia się konwencji międzynarodowej.

„Jeden kozak...”

Rzym. (Ag. Stefaniego). W piątkowym ataku nieprzyjaciel poniosł poważne straty; straty Włochów są małe. Wczoraj rano obcy attaché marynarki oglądali południowo-zachodni włoski front i wyrażali się o nim z uznaniem. Wywiady żołnierzy włoskich o sile i położeniu nieprzyjaciela są sprzeczne.

Z ubiegłej nocy.

Rzym. (Ag. Stefaniego.) Z Trypolisu donoszą pod datą wczorajszą:

Ubiegłej nocy ani tu, ani też w Dernie i w Tobruku nie wydarzyło się nic nowego.

Akcja floty włoskiej na morzu Egejskim.

Ateny. (Tel. wł.) Uważają tu za pewne, że flota włoska, by zmusić Turków do zawarcia pokoju, obsadzi Mitylene, Chios i Rodos i położy sekwestr na dochody cłowe. Tutejsza prasa podkreśla poważne następstwa tego kroku dla Greków, ponieważ sfanatyzowani Turcy mścić się będą na wszystkich chrześcijanach.

Konstantynopol. (TBK.) W razie gdyby Włosi przerzucili akcję na morze Egejskie — to, jak ministerstwo spraw zagranicznych oświadcza — Porta byłaby zmuszona wydalic z Turcyi wszystkich Włochów.

Odpowiedź mocarstw na protest Partji.

Konstantynopol. (TBK.) Jak z kół Partji słycać, większość mocarstw na protest Partji przeciwko aneksyjnej proklamacji Włoch odpowiedziała, że przed ukończeniem wojny nie może zająć w tej sprawie stanowiska.

„Kawaler z różą” i... wojna.

Rzym. (Tel. wł.) Przedstawienie strausowskiego „Kawalera z różą” nie doszło wczoraj do skutku, ponieważ obawiano się demonstracji ze strony studentów włoskich, którzy chcieli demonstrować przeciwko nieprzyjaznym dla Włoch artykułom prasy niemieckiej.

Parlament niemiecki.

Głos polski o zatargu marokkańskim. — Socjaliści i nar. liberalni o zachowaniu się następcy tronu.

Berlin. (TBK.) W trzecim dniu obrad marokkańskich oświadczył poseł Mielżyński w Reichstagu, że Polacy nie mają żadnego powodu do mieszania się w tę debatę zagraniczną; jeśli to czynią, to tylko dlatego, że przez wahanie się polityki marokkańskiej narażony jest na szwank interes ludu. Już dziś możemy powiedzieć, że absolutny pokój nie zabezpiecza jeszcze dobrego stosunku do Francji. Z drugiej strony należy ubolewać nad brakiem wpływu Niemiec w komisjach cłowych marokkańskiego banku. Polityka otwartych drzwi nie jest zabezpieczona. Wysłanie „Pantery” do Agadiru było krokiem bardzo niebezpiecznym i początkowo było powszechnie za „casus belli”. Wówczas to wojna wisiała na włosku, a podburzające artykuły wyrzuciły pokojowi większą szkodę, niż wysłanie „Pantery”. Polityka zagraniczna była wówczas odbiciem artykułów wszechniemieckich.

Poseł Frank (soc.) oświadcza, że zdemaskowanie szowinistów przez kanclerza było dla socjalistów miłą niespodzianką i było dowodem męskiej odwagi kanclerza (oklaski u socjalistów). Ze strony politycznej zachowanie się następcy tronu było poglądowną nauką dla narodu. Od przypadku wprost zawisło, czy mieliśmy mieć wojnę czy pokój.

Poseł Hausman (nar. lib.) oświadcza, że jest rzeczą nieprzyjemną, jeśli na wyrażenie obawy, jakoby istniała partja wojenna z następcą tronu na czele, prawica odpowiada „Bogu dzięki”.

Oplnie innych stronnictw.

Berlin. (TBK.) W Reichstagu poseł Libert (p. państw.) oświadczył, że skoro już układ zawarto, to niema racji pogarszać go.

Sekr. stanu Kiderlen-Wächter protestuje przeciw wyrażeniu Libert, który kampanię trypolitańską nazwał rabunkiem.

Poseł Bebel (soc.) oświadcza, że socjaliści są zadowoleni z przebiegu dyskusji i mają przekonanie, że socjalistyczna demonstracja pokojowa była na rękę rządowi w czasie ogólnego podjudzania (wołania: „Zamówiona robota!”).

Poseł Mukdan (p. lud.) oświadcza, że socjaliści przez swą rezolucję protestującą narazili na szwank stanowisko Niemiec, bo wzbudzili przekonanie, jakoby proletaryat był w możności urządzenia masowego strajku. (Niepokój i wrzawa, u socjalistów okrzyki: „Pan kłamiesz!”).

Sekr. p. Kiderlen-Wächter zaprzecza kategorię twierdzeniu, jakoby urząd spraw zagranicznych poinformował był przedstawicieli prasy, że Niemcy pragną zająć Marokko.

Dyskusję zamknięto. Ugode i wnioski do niej postanowiono jednomyślnie przedzielić komisji. Następane posiedzenie w poniedziałek.

Powstanie w Chinach.

Rzezie w Nankinie i Fuczu

Szangaj. (B. Reutersa.) W Fuczu Mandżurów usiłowali w nocy kilkakrotnie podpalić osadę cudzoziemców. Rewolucyoniści 27 Mandżurów ścięli.

Wojska rządowe w Nankinie rabują miasto, wdzierają się do domów prywatnych i zabijają wszystkich Chińczyków bez warkoczów. Liczba zabitych w ostatnich 24 godzinach Chińczyków wynosi przynajmniej 1000. Od wczoraj rano pięćdziesiąt tysięcy mieszkańców opuściło miasto i udało się do Szangaju. Wojska cesarskie mają już tylko niewiele amunicji.

Nieporządki w francuskim ministerstwie spraw zagranicznych.

Paryż. (TBK.) W komisji Izby deputowanych sprawił złe wrażenie fakt, że w sprawie, czy Francja protestowała przeciw obsadzeniu Larraszu i El-Ksar, wprowadzili ministra spraw zagranicznych de Selvesa w błąd własni jego urzędnicy, zwłaszcza dyrektor Bapst. Wielu członków komisji oświadczyło, że złe informowanie ministrów w tak ważnych sprawach zagranicznej polityki jest rzeczą niesłychaną, jest dowodem, że w ministerstwie nie ma porządku.

Prasa żywo omawia to zajście.

Gustaw Hervé skazany na 2 lata więzienia.

Paryż. (TBK.) Naczelnny redaktor „Guerre sociale” Gustaw Hervé, skazany został za obrazę armii i agitację antymilitarną na 2 lata więzienia i 1000 franków grzywny. Wydawcę tego pisma Auroya skazano na 6 miesięcy więzienia i 500 franków grzywny.

Z caratu.

Na starą nutę...

Programowe oświadczenie premiera w sprawie fińskiej.

Petersburg. (Pet. Agencja telegr.) W ciągu dyskusji nad ustawą fińską w Dumie oświadczył Kokowcew, że mylnie jest przypuszczenie, jakoby śmierć Stołypina zainaugurowała inną politykę w odniesieniu do Finlandji. Przeciwnie, mowca jako następca Stołypina z całą energią i przekonaniem będzie dalej prowadził tę politykę, która w rzeczywistości dąży tylko do szczęścia Finlandji! Obecne stosunki w Finlandji nie dadzą się pogodzić z godnością Rosji. Jest ubolewania

